

end det i Sandhed ingenlunde lystelige, som det ærede Medlem Hr. Drachmann skildrede.

Slobsager: Den højtærede Socialminister opholdt sig i ret udpræget Grad ved, at jeg havde sagt, at Bedriftsraadene i den foreliggende Form var Krigens Børn, eller at man maaske ogsaa med Rette kunde kalde dem for Revolutionens Frugter. Den højtærede Socialminister erkender for saa vidt, at det er rigtigt, men han hævder altsaa, at det er gode Frugter af Revolutionen, og trækker en Række Paralleller med Hensyn til den franske Revolution, den amerikanske Uafhængighedserklæring og Menneskerettighederne og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og deres Indvirkning paa de frie Forfatninger, vi efterhaanden har faaet her i Europa. Det kan jo alt sammen være rigtigt. Vi har selvfølgelig her i vort Land faaet overordentlig meget godt ude fra, men lige saa vel som der er gode Frugter, er der daarlige Frugter, og jeg mener i hvert Fald ikke, at Bedriftsraadene i den foreliggende Form er gode Frugter af Krigen.

For øvrigt er mit Hovedsynspunkt dette, at Sagen ikke er, hvorvidt vi faar Bedriftsraad, eller vi ikke faar Bedriftsraad. Men jeg ønsker ikke, at vi skal faa noget af den Art, som den højtærede Minister her ønsker, ved lovmæssig Tvang. Det, som jeg hele Tiden har holdt paa og fremdeles vil holde paa, er, at det, som kommer til at betyde noget i denne Forbindelse, er de Overenskomster, som opnaas mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i alle Forhold vedrørende en Virksomhed, og det tror jeg, den højtærede Minister ogsaa vil komme til at erkende.

Jeg havde da for Resten den Glæde, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, trods al Kritik og mange Omsvøb, egentlig ogsaa erkendte, at hvis vi skulde have noget af den Art, skulde det være paa Overenskomstens og Frivillighedens Grundlag. Han brugte jo smukke Ord derom overfor den højtærede Minister. Han sagde, at han kunde fuldt og helt anerkende den Aand, i hvilken dette Lovforslag var fremsat, men han kunde ikke billige Formen. Det, som laa bagved det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Tale om disse Ting, var jo, at ogsaa han ønskede, at hvad der skulde naas her, skulde naas paa Overenskomstens Grundlag og ikke gennem lovmæssig Tvang, saaledes som den højtærede Minister vil have det. Det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i Virkeligheden sagde til Ministeren, var, kort udtrykt, at Ministerens Aand var redbon, men Kødets var skrøbe-

ligt; det, han havde faaet udarbejdet, var ikke saa godt, at det kunde gennemføres — det var det, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard under en anden Form sagde til Ministeren. Han mente ikke, at Ministeren havde taget tilstrækkeligt Hensyn til, hvordan Bedriftsraadssystemerne havde virket i Udlandet, i Tyskland, i Østrig, i Czekoslovakiet og i Norge.

Saa fremhævede ganske vist det ærede Medlem Hr. Dahlgaard overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann og mig, at vi i vor Omtale af disse Forhold ikke havde taget Hensyn til, at Kommunerne havde været saa stærke i disse Lande, hvilket havde gjort, at Benyttelsen af Bedriftsraad var blevet vanskeligere for Arbejderne. Nej, det har jeg for mit Vedkommende ikke omtalt. Jeg har holdt mig til Sagen, saaledes som den var: at Bedriftsraadene praktisk talt ikke havde faaet nogen Betydning i disse Lande. Jeg har ikke indladt mig paa ved denne Lejlighed at undersøge Aarsagerne til, at de ikke har faaet det. Men Kendsgerningen er nu en Gang, at de praktisk talt ikke har faaet nogen Betydning i de Lande, hvor de er indført, og Erfaringerne der kan i alt Fald ikke opfordre os til at betræde denne Vej. Ud fra disse Betragtninger fastholder jeg, at hvad der skal naas her, skal naas paa Overenskomstens Grundlag.

Den højtærede Minister takkede mig for min Anerkendelse af Tillidsmandsinstitutionen og hævdede, at det foreliggende Lovforslag er en videre Udformning af denne Institution. Ja, men der er bare den store Forskel, at Tillidsmandsinstitutionen er naaet, efterhaanden som Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere har udviklet sig her i Landet, ved Overenskomst mellem disse to Faktorer indenfor Arbejdet. Det er ved Overenskomst, man er naaet til Tillidsmandsinstitutionen, og den har haft Betydning, fordi den er anerkendt af begge Parter som noget betydningsfuldt. Men det, som Ministeren vil sætte i Stedet for denne Tillidsmandsinstitution, som er naaet ad Overenskomstens Vej, er, at han vil paa- byde ved Lov, at et Bedriftsraad skal være til Stede uden Hensyn til, om dette Bedriftsraad passer ind i Bedriftens Forhold eller ikke. Den højtærede Minister beholder Tillidsmandsinstitutionen i de smaa Virksomheder. Ja, men han beholder den ved lovmæssig Tvang, og han giver Tillidsmandsinstitutionen de samme Beføjelser som Bedriftsraadsinstitutionen. Den store Forskel mellem Ministerens og min Opfattelse af dette Forhold er, at jeg ønsker, at Formen